

optage Statslaan. Noget anderledes vilde det stille sig, dersom det store københavnske Projekt samt de andre Projekter kom til. Det københavnske Projekt, vide ærede Medlemmer af en i Slutningen af forrige Samling omdelt Plan, drejer sig ifølge Overlagene om en Sum af 20 til 30 Millioner Kroner, og dette vilde vi ikke være i Stand til i Forbindelse med Udgifterne til de andre Jærnbaneanlæg at udrede af de 12½ Million Kroner, vi have tilbage i Reservecouken, samt af de løbende Indtægter. Derfor er det min Mening, at dersom det er Regeringens Hensigt at komme med Forslag i denne Retning, saa maatte der ganske vist finde en Oversenskomst Sted om Maaden at tilvejebringe disse Midler paa, men denne burde ikke være ubelukkende ved Statslaan. Jeg antager, at man fra alle Sider maatte kunne ønske om i saa Tilfælde at udrede det halve ved Statslaan og det halve af de løbende Indtægter samt af Kassebeholdningen. Dersom man ikke fra Regeringens Side fastholdt, at alt, hvad vi paa nogen Maade kunne spare og strabe sammen, skal fastes i Militarismens Gab, og dersom man ikke fra Folketingets Side stiller sig paa et aldeles principielt Standpunkt lige over for Statslaan, saa vil dette være den naturligste Udgang og Løsning deraf. Det vilde være, forekommer det mig, den Maade, hvorpaa et Ministerium, der var udgaaet fra en ganske anden Side end det nuværende, maatte tage Sagen. Dersom det stod lige over for en saadan Eventualitet, saa vilde et saadant Ministerium ikke sige: Vi styde Tanken om Statslaan fra os, men paa den anden Side vilde et saadant Ministerium ganske sikkert heller ikke sige: Vi gemme alle disse Penge til Militarismen. I hvilken Grad Regeringen gør det og i stigende Grad gør det, fremgaar af dets sidste Finanslov. Paa Statsregnskabet fra 1890—91 se vi, at der er brugt til Jærnbaner foruden til andre offentlige Arbejder 6,400,000 Kr., paa Finanslovsforslaget for indværende Aar, som blev vedtaget i forrige Samling, er Beløbet til dette Djemed 3—4 Millioner Kroner, og paa det nuværende Finanslovsforslag er det sunket ned til 1,800,000 Kr. Det vil sige, at det nu ikke er mere, end hvad der nødvendigvis medgaar til at holde vort Jærnbanenet i ordentlig Stand. Hele Resten af vort Overskud og hele Resten af vor Kassebeholdning holdes tilbage i det Djemed, som er os alle bekendt. Det er dette Standpunkt, som Regeringen maa forlade. Men da jeg paa den anden Side ikke antager, at man fra det andet Tings Side vil gaa til saa store Udgifter, og heller ikke godt kan det, fordi

Statskassen ikke har og ikke vil faa Penge dertil, d. e. til saa store Udgifter, som det er bebudet, at Jærnbaneanlægene medføre, saa antager jeg, at den fornuftigste Løsning deraf vil være den, at man delte lige og tog Halvdelen af Statskassen og Halvdelen ved Statslaan. Dette tillader jeg mig at udtale her. Jeg ved meget vel, at fra en Side her i Tinget, som staar mig nær, deler man ikke Mening med mig, og fra en anden Side trykker man sig ved overhovedet at høre sig derom, idet man vil styde hele Afgørelsen af Spørgsmaalet ud til en Tid, da man tør tage Bladet fra Munden. Jeg tror imidlertid ikke, at de Egne, i hvilke der er Trang til Jærnbaner — og der er ikke saa Egne, hvor der er en saadan Trang — ere tjente med, at Sagen bliver studt ud og studt ud, og derfor har jeg ikke skyet at udtale min Mening om, hvorledes en Løsning, som jeg tror, man fra begge Sider vil kunne være tjent med, kan finde Sted. Det er om dette Spørgsmaal, jeg har tilladt mig i Almindelighed at udtale dette angaaende Statslaan, og skønt jeg selvfølgelig ikke venter, at det vil bære Frugt i denne Samling, saa maa jeg dog udtale, at jeg vil haabe, at en Opsættelse ikke vil bevirke, at vi komme til at gaa ind paa Regeringens Plan om, at hele Beløbet eller i alt Fald en væsentlig Del deraf skulde blive taget ved Statslaan, thi det frygter jeg for, at en Opsættelse af en Afgørelse vil bevirke. Hvis vi se Sagen frejddig i Øjnene, opnaa vi lettere noget end ved at vente til efter Valgene, thi efter disse staa vi maaft meget svagere, men det er jo blevet Stif og Brug at opætte haade det ene og det andet til efter Valgene. Dette Spørgsmaals Opsættelse til efter Valgene vil Demokratiet dog maaft ikke staa sig ved.

Formanden (Høgsbro): Der er endnu indtegnet flere Talere, og jeg skal derfor afbryde denne Forhandling, men det vil være ønskeligt at faa den under Nr. 6 paa Dagsordenen opførte Sag afgjort, nemlig:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Styrmandseksamen m. m., til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Eksamener for Maskinister.

Dette Valg er begæret foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalgmøden, og denne Begæring er fremfat af: Berg, Hørup, Bing, Bjerre, Busk, Bønløkke, S. E. Christensen, Falkenhøj, Fogtmann, Gelzer, Korsgaard, Leth, A. Nielsen, S. Sørensen og Tauber.